

ἀναχορεύσατ' ἀγυιαί,
Δίρκα θ' ἅ καλλιρέεθρος,
σύν τ' Ἀσωπιάδες κόραι,
πατρὸς ὕδωρ βᾶτε λιποῦ-

785

σαι * συναοιδοὶ
νύμφαι τὸν Ἡρακλέους
καλλίνικον ἀγῶνα.

ὦ Πυθία δενδρῶτι πέτρα
Μουσῶν θ' Ἐλικωνιάδων δώματα,

790

†ἤξετ' εὐγαθεί κελάδω
ἐμὰν πόλιν, ἐμὰ τείχη,
Σπαρτῶν ἵνα γένος ἐφάνη,
χαλκασπίδων λόχος, ὃς γὰν
τέκνων τέκνοις μεταμείβει,

795

Θήβαις ἱερὸν φῶς.

ὦ λέκτρων δύο συγγενεῖς
εὐναί, θνατογενοῦς τε καὶ

ἀντ. στ'.

Διὸς, ὃς ἦλθεν ἐς εὐνάς

800

Νύμφας τᾶς Περσηίδος· καὶ
πιστόν μοι τὸ παλαιὸν ἤ-
δη λέχος, ὦ Ζεῦ, τὸ σὸν οὐκ
ἐπ' ἐλπίδι φάνθη,

λαμπρὰν δ' ἔδειξ' ὁ χρόνος
τὰν Ἡρακλέος ἀλκάν·

805

ὃς γὰς ἐξέβα θαλάμων,

Πλούτωνος δῶμα λιπὼν νέρτερον.

κρείστων μοι τύραννος ἔφυσ
ἢ δυσγένει' ἀνάκτων.

810

ἅ νῦν ἐσορᾶν φαίνει

ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνων

ἀμιλλαν, εἰ τὸ δίκαιον

θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.

ἔα ἔα.

815

ἄρ' ἐς τὸν αὐτὸν πίτυλον ἤκομεν φόβου,
γέροντες, οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὀρώ;

φυγῇ φυγῇ